

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ'S, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 31 OCTOBER.

Vrijwilligers met premie.

BELOONING.

Art. 1. Voor het dienstjaar 1873-1874, beginnende den 1° oktober 1873 en eindigende den 30 december 1874, is de belooning toegestaan aan de vrijwilligers met premie bepaald op 1600 franken.

Art. 2. Die belooning is betaalbaar op de volgende manier :

1° Drij honderd (300) francs, hetzij geheel-lijk op den oogenblik der definitieve aanneming, hetzij bij achtereenvolgende op rekening betalingen, volgens dat de Oorlogs Minister het beslissen zal ;

2° Vijf honderd francs (fr. 500) wanneer de vrijwilliger in onbepaald verlof gezonden wordt ;

3° Vijf honderd vijftig franken (fr. 550) bij het verschijnen van zijn achtjarigen dienst ;

4° Twee honderd vijftig franken (fr. 250) bij de aanzuivering zijner rekening op de kleedings- en reparatie massa.

Art. 3. Behalve die belooning, zullen de vrijwilligers met premie eene hooge pree van tien centiemen per dag in dienst trekken.

De vrijwilliger met premie zal kunnen be-roofd worden van die hooge pree indien hij zich slecht gedraagt of slecht dient. De korps-overste geeft seldens rekening van dien maatregel aan den Oorlogs Minister en stuurt hem een omstandig verslag over de beweegredenen welke denzelfden te wege gebracht hebben.

Indien de vrijwilliger zich betert, wordt hem de hooge pree weer voortbetaald op voorstel van den korpsoverste.

Art. 4. De vrijwilligers die zich zullen ver-binden om den termijn uit te doen van vrij-willigers met premie die van hunne rechten vervallen zijn krachtens art. 73ter der wet van 15 september 1873, zullen het relikwaat ontvangen hetwelk aan dezen laatsten nog verschuldigd was.

Zij zullen insgelijks eene hooge pree van tien centiemen daags krijgen.

Honderd vijftig franken (fr. 150) zullen hun betaald worden, hetzij geheel-lijk, bij de definitieve aanneming, hetzij bij gedeeltelijke be-talingen op rekening volgens dat de Oorlogs Minister het beslissen zal.

Men schrijft uit Brussel aan het *Journal de Gand* :

M. Beernaert heeft vele stagiaires gehad ; hij heeft zelfs de zeldzame kans gehad van twee zijner stagiaires in de orders te zien gaan ; een dezer is de zoon van M. Malou, thans professor in het Jesuïten Collegie te Luik, hetgeen al schertsende zeggen deed dat de studie van M. Beernaert een kleinseminarie geworden was. Ik zal u niet verwonderen met te zeggen, dat de benoeming van M. Beernaert met vreugde onthaald geworden is door de Sociëteit der steenkolen *Bassins*. Hadde zij zelf den minister der openbare werken moeten aanduiden, zou zij die toch niet hebben durven uitkiezen uit de bestuurders en commissarissen der Bank van België.

Men wil de aankomst van M. Beernaert aan het ministerie eene zekere plechtigheid bij-zetten. De wetgevende zitting zal geopend worden door den Koning met de gewone plechtplegingen. Er zijn door de kwestuur be-velen gegeven voor het versieren der zittings-zaal van de Kamer.

De troonrede zal de afschaffing aankondigen van het pensioen der milicianen ; en ook het wetsontwerp over de verantwoordelijkheid van den Staat in materie van vervoer over den ijzeren weg. Men weet dat eene commissie gepresideerd door M. Hynderickx, raadslid aan het cassatiehof, en hebbende voor ver-slaggever de heer advocaat-generaal Van Ber-chem, gelast is geworden met het uitwerken van die wet. De commissie is uitgenoodigd geworden hare werkzaamheden onmiddellijk ten einde te brengen, opdat het wetsontwerp kunne voorgedragen worden bij de opening van den wetgevenden zitting met het handtee-ken van den nieuwe minister der openbare werken.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

Nieuwe imposten.

Kiezers van Tongeren, herinnert gij u nog wat wij u zegden toen de laatste gemeente-kie-zingen op handen waren ? Herinnert gij u de waarschuwingen die u in de vergaderingen der katholieke kiezers gegeven werden ? Wij zeg-den u dat, indien de liberalen aan het bestuur onzer stad kwamen, het hier in Tongeren zou gaan juist gelijk het in alle andere steden van het land gegaan is waar de liberalen de boven-hand bekwamen ; dat de liberalen u veel zouden beloven en u op slot van rekening niets anders geven dan eene verhooging van imposten.

Helaas ! wij moeten het bekennen, wij hadden niet gedacht dat de uitval ons zoo haast gelijk zou geven.

Nauwelijks zijn de liberalen hier aan het be-wind gekomen, of eenen heelen krans nieuwe belastingen werd op het tapijt gebracht. In de laatste zitting van den raad zijn de nieuwe im-posten gestemd geworden en dank aan den spoe-d en den ijver welke de meerderheid aan den dag gelegd heeft, zullen de burgers van Tongeren, alle jaren, te beginnen reeds met dit jaar, ELF DUIZEND FRANKEN meer te betalen hebben.

Het spreekwoord zegt : Wie niet wil hooren moet voelen. Dat moge eene zalige les zijn voor die slimme kiezers die zich door de liberale be-loften laten misleiden.

Iets wat die onnoozelaars van liberale kiezers aardige overdenkingen moet doen maken, dat is dat de nieuwe imposten in het eerst niets anders moesten treffen dan de voorwerpen van weelde (luxe).

Oh ! riepen onze nieuwe stadhuismannen, wij willen den kleinen burger niet treffen, de nieuwe imposten moeten alleen op den rijkdom ge-heven worden.

Zoo, onder anderen, ging men de jagers be-lasten, omdat, zeide men, wie zich het kostelijk plezier der jacht kan geven, kan ook wel eenige francs ten voordeele der gemeente-kas betalen.

Een balkon aan een huis of eene ijzeren gril aan zijn eigenendom, dat, zeide men, zijn voor-werpen van weelde en wie zich den luxe wil geven van zijn huis met balkon of gril te ver-sieren, die kan ook wel eene duit in de gemeen-te-kas storten.

Wie eene koetspoort aan zijn huis heeft, moet een rijk man zijn, zegde men : het is dus niet onrechtvaardig dat hij mede betalet.

Wie twee of drie dienstmeiden houdt, oh ! riep men op alle toonen, wie zich zoo goed kan laten dienen die kan wel eene kleine belasting dragen.

Toen het publiek op deze manier voorbereid was om de liberale pil te slikken, kwam het projekt voor den gemeente-raad. Wat doet nu de liberale meerderheid. Gaat zij den luxe treffen en den kleinen burger sparen zoo als zij het beloofd hebben ? Wacht eene beetje. Zij weigeren van eenige belasting te stellen op de voorwerpen die zij als luxe aanzien. Zij beslissen dat er geene belasting zal betaald worden voor het jachtbrecht, noch voor de balkons, noch voor de grillatiën, noch voor de koetspoorten, noch voor de dienst-meiden ; maar zij slaan eene belasting van 23 *nieuwe additionnele centiemen* op de per-soneele contributie en 23 *nieuwe additionnele centiemen* op de grond belasting. Zij slaan eene contributie van 3000 francs op de gebouwde eigendommen der stad. De overige nieuwe be-lastingen treffen de grafmonumenten, de notaris-sen, de bankiers, de livrei-knechten en de bon-den ; maar het is klaar en duidelijk dat dit alles zeer weinig zal opbrengen, terwijl de gansche som der nieuwe belastingen door de personeele en grond belasting en door de gebouwde eigen-dom zal betaald worden.

Gij, burger der stad, die uw eigen klein of groot huis bewoont, zijt uit rede van uw huis op drie verschillende wijzen geslagen wor-den.

Gij zult drie en twintig ten honderd, dat is te zeggen een vierde meer grondbelasting voor uw huis betalen ;

Gij zult evenzoo te beginnen van dit jaar, drie en twintig ten honderd meer personeel be-talen ;

En ten derde zijt u een nieuwe belasting te betalen hebben naar waarde der brandver-zekering van uw huis.

Medeburgers, wij vragen het u, hebben zij u niet op eene onwaardige manier bedrogen zij die u deden gelooven dat men de weelde der rijken alleen ging belasten ? Overdenkt de handelwijze onzer liberalen en vraagt u of zulke bestuurders niet voor altijd uw vertrouwen moeten verliezen ?

Men schrijft uit Hasselt, 28 oktober :

Gisteren, omtrent 12 ure, bij het vertrek van den trein naar Eindhoven, is er een ongeluk gebeurd dat schrikkelijke gevolgen had kunnen hebben. Gekomen aan Crutsen, waar de ijzeren baan over den steenweg loopt, bevond er zich eene kar met kolen geladen ; niettegenstaande de barreel gesloten was, is het peerd dat ver-schrikte, er Joorgesprongen juist op het oog-enblik dat de trein aankwam. Het peerd en de kar zijn geheel verbrijzeld ; het peerd dusdanig dat het in verschillende stukken vermorzeld werd. Onmiddellijk daarna had er eene ontrig-geling plaats van de lokomotief en van den eersten waggon ; doch alhoewel dit eenen schok te wege bracht, zijn er geen andere ongelukken te betreuren ; de reizigers zijn allen ongehin-derd afgestapt ; omtrent 4 ure was de baan wederom open en de reizigers voor Holland konden hunnen weg voortzetten. Peerd en karre behoorden aan eenen landbouwer van Herck-de Stad. De barreelwachter was op zijn post en alzo is het geval geenszins aan het bestuur van den ijzeren weg toe te schrijven.

Wij herinneren dat aanstaande woensdag, 5 november om 10 uren, een plechtige dienst zal gedaan worden in de parochiale kerk van Ruten, voor de zielrust van den diepbetreurden heer Leopold Fabri, voorzitter van het midden comitee der pauselijke werken in het bisdom Luik.

De eerw. heer Haeslewyck kapelaan in O. L. V. Kerk te Tongeren, is pastoor benoemd te Neerrepen. Het vertrek van dezen waardigen priester zal diep betreurd worden in onze stad waar hij zich sedert lang de algemeene achting verworven had.

De eerw. heer Smit, kapelaan te Exel, is kapelaan benoemd in O. L. V. Kerk te Tongeren.

M. J. Vanderdonck, geneesheer te Peer, is bijgevoegde vrede-rechter benoemd aan het vrede-gerecht van dat kanton, is vervanging van M. Kimps, overleden.

M. M. Vliegen, notaris te Neeroeteren, is in dezelfde hoedanigheid benoemd te Kermp, in vervanging van wijlen zijnen broeder.

M. C. Verstraeten, candidaat notaris te Lub-beek, is notaris benoemd te Neeroeteren.

Op de markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld 401 hoorn-breesten, 249 schapen, 272 vette varkens en 1390 magere varkens.

Spoorweg-Ongelukken.

De ongelukken op de spoorwegen worden zoo talrijk, dat men inderdaad in Engeland bang zou worden om te reizen. De *Saturday Review* deelt daaromtrent een geestig artikel me :

» EDINBURGH, 1 oktober 1873. — Ik heb heden morgen aan mijn testament een bijvoegsel gemaakt, dat, in geval ik Londen niet levend bereiken mocht, de toekomst verzekeren zal van mijne lieve vrouw. Er hebben wel is waar, slechts dertig spoorweg-ongelukken gedurende de laatste weeken plaats gehad ; doch, naar men algemeen geloof, zal dit kleine cijfer spoedig stijgen.

» Tot dusver heb ik genadiglijk bewaard ge-bleven. Ik heb mijn vrouw beloofd om haar aan elke statie te telegrafeeren. Dit jaagt mij op zware onkosten ; maar 't zal hare pijnlijke ongerustheid althans verzachten. ... O, hoe eigenbaatzuchtig toch die hoogere klassen zijn ! Bij mijne aankomst aan de statie vond ik in ver-scheidene rijtuigen slechts twee of drie personen die mij zegden dat de overige nog ledige plaat-sen besproken waren ; en de kondukteurs ver-klaarden mede dat zij last hadden die ledige zitplaatsen open te laten.

» Wel tien minuten heb ik op die wijs ge-zocht — totdat ik eindelijk eene plaats vond tegenover eene oude dame, die blijkbaar heel kwaad op mij was, omdat zij gerekend had de heele coupé alleen te zullen behouden.

» Kort daarop reed onze trein af — tot ver-wondering en genogen zoowel van passagiers als van spoorwegbeamten, slechts een half uur na tijd : een vertraging, die wij door het ver-zoemen van de gewone voorzorgen bij 't afsto-omen van bergen en het gaan over bruggen, nu zullen dienen goed te maken. ... Onze snelheid is nu schrik-aanwendend.

» 't Schokken en slingeren neemt toe ; met moeite schrijf ik deze woorden neer. Mijne reis-gezellen, de oude dame, klaagt herhaaldelijk

over haar zenuwen — waartoe inderdaad de arme ziel dan ook wel reden heeft. Ik zal probe-eren de aanduidingen te lezen omtrent het seinen aan den kondukteur, in geval van nood. Dat kan te pas komen.

» Hier is de eerste statie. Laat ik gauw aan mijn vrouw telegrafeeren, om haar te doen weten dat ik 't zoover behouden gebracht heb. Door een plotselinge beweging van den trein, brak daar juist een oude heer bij 't uitstappen zijn been. De statiechef toonde zich op den man heel kwaad, zeggende, dat zulke lompheden ieder oogeblik voorvallen, en aan de directie veel overlast veroorzaken.

» Korts na 't verlaten van de statie liepen wij, op de rails, op eene koe en een troep scha-pen, onder welke wij een ijselijke slachting aanruchten, gelukkig zonder zelf uit 't spoor te raken of iets dergelijks. In de dagbladen is er op aangedrongen dat de spoorweg-directiën maatregels nemen zouden om koeien en schapen van de liniën te houden. Hoe dom ! 't Behoorde immers tegenwoordig algemeen bekend te zijn, dat de hoofdzak voor eene spoorweg-directie niet is om te zorgen voor de veiligheid van de passagiers, maar .. om geld te maken.

» Ik zelf heb een neef van mijn vrouwskant die spoorwegdirecteur is. 't Is een door en door brave jongen ; maar ik geloof niet dat 't hem recht helder voorstaat op wat manier een loko-motief eigenlijk bewogen wordt. ...

» Hier, bij de volgende statie, hebben wij waarlijk een droevig geval gehad. Bij 't kruisen van een voetpad heeft onze trein twee kinderen overreden. De zenuwen van de oude dame in mijne coupé, zijn door dit ongeluk vreselijk aangedaan. Zij zegt, dat dit de eerste maal was dat ze een medemenschen door een geweldigen dood zag omkomen — hetgeen eenvoudig be-wijst dat de sukkel niet veel in haar leven op spoorwegen gereisd heeft. ...

» We hebben de derde statie bereikt — juist een uur te laat, hetgeen in vroeger tijd onbe-hoorlijk zoo genoemd zijn. Ik snakte naar een oogeblik rust ; mijne reisgezellen niet minder. Toch had ik maar even den tijd om het buffel binnen te loopen, waar eene brutale buffet-jufvrouw op mijn vragen geen antwoord gaf, aangezien zij bezig was te fikfakken met een commis-voyageur. Ten langenste gelukte het mij eene tas koffie te krijgen, waarvoor ik zes stuivers moest betalen, doch welke ik wegens den afschuwelijken smaak van verbrande chi-corei en zure melk, ongenoten moest laten staan. Ik hoor dat op 't vasteland aan de statien soep en een uitmuntend diner voor eene kleine som te verkrijgen zijn. Nauwelijks kan ik dit geloo-ven, want geen land is zoo rijk en zoo praktisch als Engeland.

» De derde statie was bijkans onze laatste ge-weest. Nadat we namelijk nog een uur of zoo hadden doorgesnoord, begon onze coupé zich met rook te vullen. Welk een beschikking van de Voorzienigheid, dat 't mij een oogeblik te voren ingevallen was de aanduidingen omtrent het seinen te lezen. Snel opende ik 't venster, zocht de koord, vond ze en ging er met al mijn macht aan trekken.

» Wel een half uur lang was mijn trekken vergeefs, terwijl ik al dien tijd even vergeefs trachtte de oude dame gerust te stellen, die niet ophield te schreeuwen van angst. Eindelijk scheen de kondukteur mijn noodsignaal te be-merken. De trein stopte — en juist nog tijds werden wij van levend verbranden gered. Aan zoovele gevaren staat tegenwoordig 't leven van den spoorwegreiziger bloot ! ...

» Een oogeblik later moesten wij onverwacht aan eene kleine statie stilstaan, omdat de stukken van een verongelukkig goederen trein den weg belemmerden. Veel had dit ongeval niet te beduiden gehad. Slechts een half dozijn waggons waren omgeslagen, den machinist was een been verbrijzeld, en de stoker had een ge-broken arm.

» Men zegde dat het ongeval hieraan te wijten was dat een directeur van de line, een trein 10 minuten op zich had laten wachten. Opmer-kelijk was het te zien, hoe ijzer en hout zoo tot kippak gemalen kunnen worden. Nadere bij-zonderheden kan ik achterwege laten, wij die morgen in al de dagbladen zullen te lezen zijn. Een zucht van verlichting ontsnaapt mijne borst ! Ik ben te Londen uitgestapt, na eene reis, die, hoewel niet zonder kleine ongelukken, toch niet heel onvoorspoedig beeten mag. Op het plankier vond ik mijne vrouw en kinderen, die vreugde tranen stortten over mijn behoudens thuiskomst.

» Naar men mij komt vertellen, willen mijne vrienden en kollegas mij een diner aanbieden, om den gelukkigen afloop van deze mijne expe-ditie naar Edinburg, feestelijk te vieren. Ik hoop van harte, dat die expeditie mijn laatste moog geweest zijn ! »